

Nebudete na to sami

Vzpomeňme si na dny svého dětství, na *domov*, rodinu, nejbližší, kteří pro nás byli zázámím a bezpečím ve chvílích, kdy nám nebylo dobře: rozbité koleno, hádka s kamarádkou, zrada přítele...

A nyní si představte, že tohle všechno a ještě víc by nebylo... vy byste skončili po dlouhých neshodách rodičů v dětském domově. Bez rodičů, přátel, příbuzných... tety vás oblečou, nakrmí, vlastně dostanete vše, co vaše tělo potřebuje k růstu, ale nedostanete jedinečné pohlázení, čas, přítomnost jednoho dospěláka jen pro vás. Ve skutečnosti nejde o materiální zázámí, ale o vztahy. Být bezpodmínečně milován je ten největší dar, který dítěti můžeme dát.

Dětství je kára, kterou vezeme celým životem. Může být naplněna až po okraj hezkými zážitky, ale také může být narvaná až po okraj špatnými vzpomínkami. To, co prožíváme a zažíváme v dětství, nás formuje na celý život, ale také nás může deformovat. Je důležité mít blízkou osobu, která nás chrání za každých okolností a pomáhá budovat zdravé vztahy a tak pohodový život. Jsme přece od základu společenští tvorové, a byť někdy rádi utečeme do ticha a klidu, základem nás je život mezi dalšími lidmi.

Nebylo by u Vás místo pro někoho, kdo neměl v životě takové štěstí ?

Pokud tuto možnost zvažujete, zkuste si odpovědět na tyto otázky:

- Mám dost fyzických a duševních sil, abych dítě vychoval/a?
- Jsem tolerantní a otevřený/á druhým?
- Co se mi v životě podařilo, co se mi nepovedlo, co mi schází?
- Jaké bylo moje dětství? Jaké jsou mé partnerské vztahy? Mé manželství?
- Jsem ochoten/a se vzdát svého pohodlí a věnovat se plně dítěti? Jsem ochoten/a výrazně omezit profesní nasazení, pokud to bude situace vyžadovat?
- Věřím, že obhájím své rozhodnutí před širší rodinou a okolím?
- Dovedu si představit, co obnáší výchova dítěte a jaké dítě mohu zvládnout?
- Mohu upřímně říci, čím mohu být pro dítě prospěšný/á?
- Budu schopen přijmout minulost dítěte, hovořit s ním o ní a rozumět jeho pocitům? Zvládnou kontakt s biologickou rodinou dítěte?
- Budou mi stačit finanční prostředky?

Na některé z uvedených otázek nenajdete hned jasnou odpověď, některé z nich budou pro vás námětem k dalším úvahám a rozhovorům s blízkými a odborníky. Nabízíme vám možnost osobního rozhovoru či návštěvy 2 besed v měsíci listopadu u nás v Centru podpory rodin Ruth na Karlově náměstí v Třebíči. **Nebudete na to sami!**

Vidět dítě v dětském domově a pak po pár měsících u sebe doma – srovnat si fotky a vzpomínky se současností, to je podle mě jedna z největších odměn, kterých se pěstounům může dostat a vesměs dostává. Není moc dětí, které by doma neudělaly pokrok. Není moc dětí, které by doma nezkrásněly...říká, pěstounka tří dětí ve své knize Sama bych se v nebi bála, Ludmila Janáková.